

«[Hermas] el pacífic i serè, el qui sempre somriu... el moderat, el qui s'allunya de tot desig malvat i és ple de tota senzillesa i de gran innocència» (*HermVis* I,2,3.4)

«Si aquest pecat m'és tingut en compte, com podré ser salvat? Com apaivagaré la ira de Déu pels pecats comesos d'obra? O amb quina paraules demanaré al Senyor que em sigui favorable?» (*HermVis* I,2,1).

«El desig de la maldat ha entrat fins al teu cor. I no et sembla que, per a un home just, és cosa malvada que el desig malvat arribi fins al cor? És un pecat, i gran, ja que l'home just té pensaments justos» (*HermVis* I,1,8).

«Però Déu no s'ha pas enutjat per això, sinó perquè vol que tu retornis a ell els de casa teva que han comès iniquitat envers el Senyor i envers vosaltres, els seus pares. Tu estimaves massa els teus, no els renyaves; ben al contrari, els deixaves pervertir temiblement. Per això el Senyor està enutjat contra tu. Però guarirà tots els mals que ha patit la teva casa fins ara, car, per culpa dels seus pecats i iniquitats, tu t'has arruïnat en els afers mundans. La gran misericòrdia del Senyor té pietat de tu i de casa teva i et donarà fermesa i t'instal·larà en la seva glòria. N'hi ha prou que no et deixis anar: anima't i consolida casa teva» (*HermVis* I, 3,1-2).

«La teva nissaga, Hermas, s'ha rebel·lat contra Déu i ha blasfemat contra el nom del Senyor i ha traït els seus pares amb gran maldat. S'han sentit dir traïdors dels pares i no han tret cap profit de llur traïció, sinó que han afegit encara als pecats el desenfrè i els vincles de la ignomínia, i així les seves iniquitats han arribat al màxim. Fes saber aquestes paraules a tots els teus fills i a la teva companya, que a partir d'ara serà per a tu com una germana. Ella no reté la seva llengua, per això actua malament; però, després de sentir aquestes paraules, la retindrà i obtindrà misericòrdia. Quan hauràs ensenyat aquestes paraules que el Mestre m'ha encarregat de revelar-te, tots els pecats comesos anteriorment els seran perdonats, a ells i a tots els sants que han pecat fins aquest dia, si es converteixen de tot cor i bandegen el dubte fora del seu cor. El Mestre ho ha jurat per la seva glòria pel que fa als seus elegits: si, després d'aquest dia fixat com a límit, encara es comet algun pecat, ja no obtindran la salvació, perquè, per als justos, la conversió té una fi, els dies de la conversió s'han complert per a tots els sants. Ara bé, pel que fa als pagans, hi ha conversió possible fins al darrer dia. Diràs, doncs, als cabdills de l'Església que redrecin els seus camins en la justícia, perquè rebin amb abundància allò que els fou promès, amb gran glòria. Persevereu, doncs, els qui practiqueu la justícia, i no dubteu, per tal que us sigui possible de caminar al costat dels sants àngels. Benaurats vosaltres que aguanteu amb fermesa la gran tribulació que és a punt d'arribar, i també tots aquells qui no renegaran de llur vida! Car el Senyor ho ha jurat pel seu Fill: els qui reneguen del Senyor són expulsats de llur vida; això, els qui són a punt de negar-lo en els dies que vindran, ja que, als qui l'han negat abans, el Senyor, per la seva misericòrdia, els ha tornat a ser propici» (*HermVis* II,2,2-8).

* * *

Després de dir això, volia anar-se'n. Jo, llançant-me als seus peus, li vaig demanar en nom del Senyor que m'atorgués la visió que m'havia promès. Ella, altra vegada, em va agafar de la mà, em va fer aixecar i em va fer seure sobre el banc, a l'esquerra, mentre ella s'asseia a la dreta. Aixecant una vara resplendent, em diu:

—Veus un gran prodigi?

—Senyora, no veig res.

—Mira, no veus al teu davant una gran torre construïda sobre les aigües amb carreus lluents?

Els sis jovenets que havien vingut amb ella bastien una torre quadrada. Desenes de milers d'altres homes portaven pedres, els uns del fons de l'aigua, els altres de terra, i les donaven als sis jovenets, que les agafaven i construïen l'edifici. Posaven en la construcció totes les pedres tretes del fons de l'aigua, car s'hi adeïen a la perfecció i encaixaven en les juntures amb les altres pedres, s'hi emmotllaven tan bé que no se'n veïen les juntures. L'edifici de la torre semblava construït d'un sol bloc de pedra.

De les pedres vingudes de terra ferma n'hi havia unes que eren rebutjades i d'altres que es posaven en la construcció; d'altres, les trencaven i les llençaven lluny de la torre. Hi havia moltes altres pedres tirades per terra, al voltant de la torre, que no s'empraven en la construcció. Les unes estaven escantonades, les altres, esquarterades, d'altres, escrostonades, d'altres, blanques i rodones, no podien encaixar en la construcció. En vaig veure d'altres llençades lluny de la torre, que arribaven fins al camí i, sense deturar-s'hi, rodolaven cingles avall; d'altres queien al foc i es cremaven, d'altres queien a prop de l'aigua i no aconseguïen d'arribar-hi rodolant, tot i que volien rodolar i arribar a l'aigua.

Després d'haver-me ensenyat tot això, volia retirar-se. Li dic: —Senyora, de què em serveix veure tot això si no entenc què són aquestes coses?

Vet aquí que em contesta:

—Ets un home hàbil, si vols conèixer el que pertoca a la torre.

—Sí, senyora, per anunciar-ho als germans, que gràcies a aquest relat trobin més goig i coneguin Déu en la seva gran glòria. Em va dir:

—Molts ho escoltaran; però, després d'escoltar-ho, n'hi ha alguns que se n'alegraran, d'altres, en canvi, ploraran; ara bé, fins i tot aquests darrers, si escolten i es converteixen, podran alegrar-se també ells. Escolta, doncs, les paràboles de la torre. Tot t'ho revelaré, però no m'atabalis d'ara endavant en qüestió de revelacions. Aquestes revelacions tenen un final, perquè s'han acomplert, però tu no deixaràs mai de demanar-me'n, perquè ets insaciable.

La torre que has vist construir sóc jo, l'Església, que se t'ha aparegut ara i abans. Pregunta el que vulguis sobre la torre i t'ho revelaré, a fi que comparteixis la joia dels sants.

Li vaig dir:

–Senyora, ara que d’una vegada m’has jutjat digne de totes les revelacions, revela-me-les!

I em va dir:

–El que cal que et sigui revelat, t’ho serà. Ara bé, que el teu cor es giri cap a Déu i no dubtis del que veuràs. Li vaig preguntar:

–Per què la torre es construïda sobre les aigües, senyora?

–Ja ho he dit abans, ets hàbil per a conèixer les Escriptures i indagues curosament, i amb les teves indagacions trobes la veritat. Escolta per què la torre es dreça sobre les aigües: perquè la vostra vida ha estat salvada i serà salvada per l’aigua. La torre s’aixeca per la paraula del nom totpoderós i gloriós i s’aguanta per la força invisible del Mestre. (*HermVis* III,2,3-3,5).